



K·MEO

## ESCRIVÀ DE BALAGUER

### Nota informativa

Em dic Josep i sóc de Balaguer. Tinc setanta nou any i la collonada plena d'haver d'explicar la meva relació amb l'Escrivà de l'Opus. La culpa de tot és que vaig néixer a Balaguer i sé escriure i durant uns anys era escrivà d'una empresa. Però jo no tinc res a veure amb aquest senyor que es deia Escrivà de Balaguer nascut a l'Aragó.

Bé, alguna relació sí que la tinc. Era el meu avi però això no compta. Li vaig veure la cara per primera vegada en un Full Dominical quan jo ja tenia divuit anys i la mare en feia deu que havia entrat al convent. L'avi Escrivà va fer molt per augmentar la població conventual



d'aquelles terres. Primer seduïa a les noietes i després les convencia perquè es fessin monges de clausura per redimir la follada.

Fa poc, vull dir fa uns anys, em van dir que l'avi era sant, per això no he tornat a entrar a una església ni per l'enterrament de la meva dona.

No tinc res en contra de l'Escrivà però em fa ràbia aquesta gent que es passa el dia somrient i que en quan tanquen la porta de casa, treuen la veritat del que porten a dintre i s'aixequen la sotana. Ara, he de reconèixer que era llest. Es va embutxacar a lo millor de la societat. I els va fer tenir molts fills, que és una manera com una altra d'expandir la barbàrie humana.

Potser els que menys cas li van fer durant la seva vida vàrem ser les verges



desvirgades i els seus descendents. Una colla, per cert. Ni les nostres mares van ser monges obedients ni els seus fills ens hem dedicat mai a la política i de missa, poca.

Sento propera la mort. No per res, però tinc poc a fer i els pensaments volen i m'agradaria deixar constància del que he passat la vida repetint: Jo no tinc res a veure amb el sant. Us ho juro, només l'arrambada poc decent –diria jo– que un mossèn va fer a una fadrina joveneta i innocent. Una fadrina que, també cal dir-ho després de vint anys de clausura, va fotre el camp a Veneçuela. Ara tinc set germans més, però no en conec a cap.



## GARSA PROSTÀTICA

### DE LA INQUISICIÓ A HONGRIA

#### Europa retalla suports a Hongria

Si repasseu algun llibre il·lustrat parlant de la Inquisició, és molt probable que acabeu al lavabo amb forts dolors estomacals. És molt fort el que es feia en nom de la salvació dels pecadors i l'esforç de les autoritats per aconseguir que el seu poble anés tot directe al cel encara que fos previ pas infernal per les masmorres del regne.

Han passat els segles. Les ideologies són les mateixes però les formes han variat molt. Pels dolents, el mal és el mateix, tan s'enfot que et pengin cap per avall com que t'apliquin la divertida tècnica de la banyera.

Viktor Orbán, president d'Hongria i convençut seguidor dels darrers presidents nacionals, està millorant les tàctiques de la tortura que dóna gust. A vegades se li escapa la mà i arrasa mitja manifestació, però quan està serè, inventa



un nou terror alternatiu.

El darrer invent ha estat fer escoltar a les dones que volen avortar, el so que fa el cor del fetus. Refinament diabòlic. Agafes a una dona embarassada, potser per les forces de seguretat hongareses, que demana la interrupció d'aquella violació, o a una dona que ja té sis fills i cap manera d'alimentar-lo. Es a dir, agafes a una dona que s'ho està passant de conya però que té el caprici d'avortar. Doncs se li posa l'últim èxit de prenatal i li fan escoltar els batecs del que seria el seu fill. És una clara manera d'ajudar a la dona, la seva tranquil·litat espiritual i religiosa.

Hongria fa temps que camina sota els Orbán de torn. Que li roben els diners que Europa envia pel seu país, que els neguen qualsevol tipus de llibertat



excepte, potser, la d'embriagar-se pel carrer.

Finalment, Europa s'ha adonat d'aquesta disbauxa. Han calgut moltes reunions, moltes cessions i pròrrogues, però han dit prou. Beneïda Europa, que lenta que resultes a vegades!